

Per què?

Perquè les comunitats autònomes gestionen el 35% de la despesa pública, dels serveis: ensenyament, serveis socials, habitatge, sanitat... Tot el que anomenem Estat del benestar, menys les pensions i l'atur! I en canvi el dèficit que ens deixen tenir no es correspon amb aquest 35%, perquè en comptes de l'1,5 hauria de ser d'un 2,2%.

I l'Estat s'adjudica el 4,5%.

Sí, però quines despeses queden a l'Estat? Defensa, assumptes exteriors, grans infraestructures... Per què no retallen en defensa, en lloc d'obligar-nos a nosaltres a retallar en serveis a les persones? Aquesta és la injustícia.

Una injustícia que no s'acaba aquí.

No, perquè l'any vinent l'objectiu de dèficit d'Espanya és el 4,5%, del qual el 3,8% se'l queda l'Estat i la resta, el 0,7%, correspon a les comunitats autònomes. Això per Catalunya voldrà dir moltes més retallades. La Generalitat ha de plantar cara. No podem ajustar tant les despeses, que vol dir reduir la qualitat i quantitat dels serveis públics.

Prou que ja s'han reduït.

La gran trampa és que el govern actual és molt recentralitzador, no creu en les comunitats autònomes. Les vol controlar i tenir-les intervingudes. El conseller d'Economia Mas-Colell va demanar a Europa que s'hi posés, però van dir que és un afer intern.

Posa'ns un altre exemple d'aquest govern "recentralitzador".

Hi ha un projecte de llei pel qual en pobles de menys de 20.000 habitants, si el subministrament de serveis depassa un cost "x", els serveis els gestionarà la Diputació. Van buidant de competències els governs més propers al ciutadà.

Sona poc democràtic.

I a més per eficiència econòmica sabem que un servei s'ha de prestar com més a prop del ciutadà millor, perquè així el podrà controlar, n'estarà més ben informat, en podrà participar, etc.

Tornant al dèficit públic: se'ns diu que la Generalitat no compleix, però, i la resta d'Espanya?

No totes les comunitats tenen els mateixos recursos. Extremadura, per exemple, té un 20% més de recursos que nosaltres. És una regió històricament sobrefinançada, i si ara han d'afluixar una mica ni ho noten.

Com aquí!

Catalunya de sempre ha estat mal finançada. A Extremadura poden retallar despeses sumptuàries i aquí hem de retallar l'essència mateix del servei. No és igual reduir en representació que reduir els metges d'un CAP. Com deia, és una injustícia.

Ha calgut la crisi per adonar-nos-en?

Ha sigut la gota que fa vessar el got. Ja hi havia molt descontentament pel fracàs de l'Estatut del 2006. La societat civil s'ha conscienciat que ens estan perjudicant. CiU, com a partit central, ha evolucionat empès per la gent.

Perquè hem tardat tant?

Potser és un temps que havia de passar. Fa 30 anys el que es volia és consolidar la democràcia. Hi havia moltes il·lusions en l'Espanya descentralitzada, però un cop ha sigut efectiva s'ha vist que no funciona.

I hi ha un sentiment d'estafa.

Sí, s'ha explicat l'espòli fiscal i la gent ho ha entès, més enllà de la ideologia nacionalista. El 10 de juliol del 2010 i l'últim 11 de Setembre la gent no va sortir al carrer perquè ho diguessin els partits. Potser també ha calgut tota una generació sense el record del franquisme per dir que la relació amb Espanya no pot continuar així.

El model per canviar quin fóra? Alemanya?

Alemanya és un país federal, però per mi no és comparable. Catalunya per separar-se d'Espanya no només té raons econòmiques, sinó també polítiques, culturals, lingüístiques. Si fos una qüestió econòmica i prou es podria resoldre. De fet bascos i navarresos ho tenen resolt, i Europa podria dir: "Doneu-los el pacte fiscal i ja està".

Però no estaria.

Per mi, no. El problema amb Espanya va més enllà. Hem de fer entendre al món que és un conflicte polític.